

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 288/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., против тужене Општине Стара Пазова, коју заступа Правобранилаштво општине Стара Пазова, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3301/19 од 24.10.2019. године, у седници одржаној дана 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3301/19 од 24.10.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3301/19 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 251/19 од 10.06.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да тужиоци имају право сукоришћења у 1438/221853 дела, и то сваки у по 0479/221853 дела на кат.парцели број ... из листа непокретности број ... к.о. ..., површине 22x18a 53м2, а који део у нарави представља плац у површини од 14a 38м2 и обавезе тужена да то призна тужиоцима и трпи да тужиоци упишу своје правокоришћења код РГЗ-СКН, и тужбени захтев тужилаца да се утврди да су тужиоци ванкњижни сувласници у по 1/3 дела помоћног објекта спратности П+О, површине 5,83м2, саграђеног на кат.парцели број ... из листа непокретности број ... к.о. ... и обавезе тужена да то призна и трпи да тужиоци упишу своје право су својине код РГЗ-СКН, када се за упис овог помоћног објекта стекну услови, као и захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка. Другим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженој надокнаде трошкове поступка у износу од 58.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3301/19 од 24.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се наводи ревизије односе на утврђено чињенично стање у вези са стицањем права сукоришћења одржајем на предметној катастарској парцели, и права сусвојине на спорном помоћном објекту по основу грађења на туђем земљишту, што није разлог за одлучивање о ревизији због потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или новог тумачења права због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права сусвојине и сукоришћења поднета је 31.03.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 200.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић